

Novine

tjednik.

Priloga: mesečno M. List, letno Kalendar Srca Jezušovoga.

Izhaja vsako nedelo.

CENA:

V državi na skupni naslov najmanje 10 komadov letno 25 Din. mesečno 2 Din. zadnji mesec 3 Din. Na posamezni naslov letno 30 Din. mesečno 2 Din. 50 par. V države Europe: letno 75 Din., mesečno 6 Din. 50 par. Z M. Listom i Kalendarom 100 Din. — V zvüeneuropske države dolar i pol ali 85 Din. Z M. Listom i Kalendarom 2 dolara. — Naročnina se mora plačati naprej. — Vsi naročniki dobijo kalendar za polovično ceno.

CENA OGLASOV:

cm² 75 par, med tekstom 1:50 Din., v „Poslanom“ 3 Din. Naznanilom i malim oglasom do 30 reči 5 Din. Više od vsake reči 1 Dinar. Pri večkratnoj objavi popüst od 5%—25%. Takso plača uprava, poštino oglasiteo. Oglasi se plačajo taki, če ne posebne pogodbe. Oglase sprejema samo Prekmurska tiskarna.

Rokopisi se ne vračajo.

Uprava: Črensovci. Pošt. ček. pol. št. 11.806.

Leto XVIII. št. 16.

Glasiło Slovenske krajine

Uredništvo: M. Sobota
Telefon št. 28.

Peklenske sile na deli.

Če trdimo, da se že od začetka človečega roda bije boj med dobrim i hüdım, ne povemo nikaj novoga. Stvarnik je dao človeki slobodno volo, da se sam odloči ali šče biti dober ali hüdoben. Ar ma človek slobodno volo, se štüli k njemi šatan i se na zviti način prizadeva, da bi človekovo volo nagno k hüdım i bi na ta način pogübo njegovo düšo. V človeki pa se potom vesti oglašä tüdi Bog i ga nagiba na dobro. Tak se v človečoj düši vrši boj med Bogom i šatanom.

I Bog i šatan mata na sveti svoje službenike. Boži službeniki so ne samo dühovniki, nego vsi tisti, ki si prizadevlejo, da bi dobro zmagalo nad hüdım. Šatanovi službeniki pa so vsi, ki trgajo lüdem iz srca dobro i jih nadigavlejo k takšim delom, ki so v nasprotji z božim zakonom.

Sila, ki se bojüje proti dobromi, proti Bogi, je peklerska sila. Ta sila od začetka človeštva. Tüdi dnesden ja tak močna, kak je malokda bila. Službeniki te sile so vsi tisti, ki Boga, vero i vse sveto trgajo iz svojih src i si prizadevlejo, da bi vse to iztrgali tüdi iz src drügih. Velko moč ma peklerska sila v Rusiji i zadnji čas tüdi v Nemčiji.

Z izbruhom bolševizma so se začnoli za Rusijo hüdi časi. Bolševiki so razrüšili državni red i so si zvün toga postavili za nalogo, da vničijo Boga na ta način, da iz src vseh vno-gih milijonov Rusov iztrgajo tüdi miseo na Boga i na vse, ka je po navukaj vere sveto. V začetki toga nakanenja neso kazali očivestno. Borili so se samo proti dühovnikom, od šterih so pravili, da so s carom vred zatirali ruski narod. Pomali pa so vü-pali več včiniti. Vničüvali so svete podobe, onečaščali i rüšili cerkve, zdaj pa so prišli tak daleč, da so zabanili celo to, da bi što izvüsto reč

Grozovita smrt v ognji.

Na 9 letnoj deklici zgorela obleka. — Grozne opekline po celom telu. — Smrt v špitall.

Ka se je zgodilo v Dokležovji 9 letnoj Jerič Apoloniji, nečakinji g. eš-pereša Jeriča, se redko zgodi. Deklica je bila z domačimi vred na senožeti. Oča je z branov vlačo, drügi pa so metali vküp grmadili i na ogen nosili. Okoli poldvanajstih so se šteli pelati domo. Oča i mati sta bila zaposleniva, mala Apolonija pa je šla k ognji i si je tam počücnila. Ar je pihao veter, se je z ognja zdigavalo perinje. Par žarečih perinj je spadnolo na deklinicno obleko. Gvant se je vüžgao. Mala se je prestrašila i začnola bežati, a ne proti starišom, nego v drügi kraj. Naproti je pihao veter, ki je ogen podpihavao. Naednok je bila cela deklica v plameni. Zgorela je na njoj vsa obleka.

Pogled na deklico je bio strašen. Celu telo z obrazom vred je bilo edna sama strašna rana. Zgorela je koža, na mestaj tüdi meso. Po prsaj i črevi je bila koža na trdo spečena. Širotico so odpelali v sobočki špitao. Tam se je mantrala v groznih bolečinaj, v petek okoli tretje vüre pa je vmr-la. Bila je prava mantrnica i što jo je vido, je ne mogeo zadržati skuz.

Zveri v človečoj podobi.

S sekirov bujtih 5 lüdi. — Odnešenih do 2000 Din. penez. — Morilci zgrableni.

Tak grozovitoga hüdodelstva kak se je v noči od velke sobote na Vü-zem zgodilo v Jelovci nad Kamnicov pri Maribori cela kroglina ne pomni. Nečloveški hüdodelec, okoli 24 let stari Mohorko Rudolf je s sekirov bujo 64 letnoga Dobaj Alojza, njegovo 70 letno sestru Kunigundo, dve hčeri i 6 letnoga dečkeca, šteroga je Dobaj vzeo za svojega. Vsem je razbio i razse-kao glave. Rešo se je samo sin Ivan, ki je spao v štali. Po grozovitom djanji je morilec pobrao vküp peneze, štere je našeo i je nato odišeo.

Glas od hüdodelstva se je taki razneseo po celoj kroglini. Lüdi je obiš-la žalost, strah i sočütje. Oblasti so taki začnole z zasledüvanjom. Pri tom posli so meli posebno srečo i so morilca že v tork zajtra zgrabili. Bio je v Slivnici v krčmi. Močno zastraženoga so taki odpelali v Maribor na orožniško postajo. Tam je povedao, da je hüdodelstvo istinsko on vršo, a ne sam, nego njemi je pomagao nekši Hriberski, ki je potom zbežao v Austrijo. Po toj izpovedj so oblasti tüdi Hriberskoga začnole iskati. Ne daleč od meje so ga tüdi našle i zgrabile.

Mohorko je že prle včino več hüdodelstev. Sumi se celo, da je tüdi svojo mater spravo s sveta.

„Bog“. Na te način ščejo vničiti Boga, njegove zapovedi itd. Boj proti Bogi je tak grozovit, da se niti ne da popisati.

Vnogo službenikov ma peklerska oblast zadnji čas tüdi v Nemčiji. Majo isto nakanenje, kak ruski bolševiki. Vničiti ščejo vero, božo postavu i

Boga samoga. Pred vüzemskimi svetki so napnoli vse sile. Napravili so si načrt, da bi med vüzemskimi svetki, ki so za krščenika najpomemlivejši, z govori, predstavami, i z drügimi pripomočki smešili vero, Kristuša, Boga itd. Bili so tak divji, da se je celo oblast morala zgenoti. Zapretila je s pokašti-

ganjom vsem, ki bi si drznoli javno sramotiti verske stvari.

Peklenska sila pa nema pristašov samo v Rusiji i Nemčiji, nego jih ma po celom sveti. Kelko lüdi, listov, knjig itd. je v službi peklenke oblasti! Edni napadajo duhovnike, drugi smešijo verske obrede, tretji se norčarijo iz svestev, zapovedi itd., štrti tajijo Boga. Poglavar pekla se smeje, kda vse to vidi.

Što razmišlava o velkom boji

peklenkoga sovražnika, mora meti pred očmi, ka je pravo Kristuš od svoje Cerkve: „I peklenka vrata je ne bodo premagala!“ Bojati se teda ne trbe. Pač pa mora meti vsaki zaveden Kristušov privrženec močno vero i veliko odločnost. Tistim, ki čütijo napade peklenkoga sovražnika mora pomagati z molitvijo i na druge načine, sam pa mora odkloniti lüdi, liste i knjige, ki bi bile njegovej veri i njegovomi jakostnomi življenji v škodo.

Banovinski proračun za leto 1931-32.

S prvim aprilom se ne začno samo novi državni proračun, nego so stopili v veljavo tüdi novi banovinski proračuni. Novi proračun Dravske banovine znaša 116 milijon 351 jezero 699 Din. izdatkov i ravno toliko dohodkov. Izdatki i dohodki so razdeljeni na sledeči način:

A. Izdatki.

Banska uprava, centralni urad Din. 12,421.900; Kmetijski oddelek Din. 15,692.421; Prosvetni oddelek Din. 6,792.315; Tehnični oddelek Din. 35,443.533; Oddelek za socialno politiko i narodno zdravje D. 26,281.649;

Oddelek za trgovino, obrt i industrijo Din. 3,208.872; Agrarne operacije Din. 772.000; Banovinski dugovje Din. 8,000.000; Razni izdatki D. 6,750.000. Sküпно Din. 116,352.699.

B. Dohodki.

Državne dotacije Din. 11,933.747; Presežek dohodkov banovinskih podjetij i ustanov Din. 48.952.000; Davki, takse i doklade Din. 95,170.090; Razni dohodki Din. 9,200.000; Sküпно Din. 116,352.699.

Proračun sam je za par milijon nižiši kak je bio lanski.

Ka novoga v Belgradi?

Sprememba v vladi. Dozdašnji minister za vojsko i mornarico, general Hadžič je vpokojeni i je na njegovo mesto postavljeni general Dragomir Stojanovič.

Volitev evangeličanskoga pušpeka. V tork je bila volitev evangeličanskoga pušpeka kralvine Jugoslavije. Zvoljeni je bio dozdašnji administrator dr. Filip Popp.

Predsednik vlade, general Živkovič je bio odlikovan z belgijskim odlikovanjom. Dobo je velki križ reda krala Leopolda.

Lüdsko štetje je v Belgradi končano. Končni računi kažejo, da ma prestolica 242 jezero prebivalcov. Pred dvema letoma jih je imeo 226 jezero.

Svetovna politika.

Vladna kriza v Romuniji. Razmere v Romuniji so takše, da so vlado prisilile na odstop. Ministerski predsednik Minorescu položaja več ne mogeo obvladati. Za njegovoga naslednika je bio pozvani romunski poslanik v Londoni, Titulescu. Ali de mogeo pomiriti nasprotstva, je žmetno pitanje.

Politični položaj v Evropi. Tak težkih dnevov, kak jih preživla Europa ravno v tom časi, ona že dugo ne mela. Človeki se vidi, da se vse naopak obrača. Zadnji dnevi so

bili puni dogodkov. Najvekso pozornost je zbüdila carinska pogodba med Nemčijov i Austrijov. Za volo nje je europska javnost še zdaj razburjena i tak Angleži kak Francozi z vsov odločnostjov nastopajo proti njoj.

— Za nas je važna trgovinska pogodba, ki je bila sklenjena v Pragi med Jugoslavijov i Češkoslovaškov. V sveti je tüdi ta pogodba zbüdila pozornost, a boja proti njoj nega.

Velko razburjanje pozročča zadržanje Italije. Napetost, ki je že prle vladala med Francijov ino Italijov še ne pnehala. V političnih krogih vlada mišljenje, da je ravno Italija najveški rüšilec mira, ar je vsaki njeni nastop takši, da razburja duhove. Dejstva, štera smo spomenoli so važna s pogledom na meddržavni položaj. Vidimo, da te položaj ne takši, da bi mogeo človeka pomiriti. Prijateljskoga razpoložnja, ki je potrebno za ustvaritev i ohranitev pravoga mira, nega.

— Ravnotak vznemirliv pa je tüdi položaj v nešternih državaj. Rusija je pozorišče neprestanih bojov, revolucij. V Nemčiji se tüdi bije boj med komunisti i narodnimi socialisti. V Španiji i Portugaliji vre. Revolucije, vulični boji, politične obsodbe so na dnevnom redi. V Bolgariji i Romuniji se tüdi bije volilni boj, ki je tak srditi, da teče celo krv. V Italiji je silen boj med fašisti i nefašisti. Nemiri so tüdi v drugih državaj. Kakše bodo posledice, se zaednok ne da povedati.

Kalendar.

april (30 dni)

17. teden.

dnevi		Rim. kat.	Evang.
m.	tedna		
20	ponedel.	Marcelin	Tivadar
21	tork	Anzelm	Anzelm
22	sreda	Varstvo sv. J.	Soter
23	četrtak	Adalbert	Bala
24	petek	Jürij	Jurij
25	sobota	Marko ☽	Marko
26	Nedela	Rletus	Ervin

Senje: 24. Sv. Jürij, 25. Bel-tinci i Sv. Jurij ob Ščavnici.

Vreme: Oblačno i deževno.

Murska Sobota

— **Martjanski plebanoš** g. Horvat Jožef je zapüsto bolnico. Nadale se bo doma vračo.

— **Smrtna kosa.** Preminočo soboto so pokopali zidara Lončara. Pokojni je bio dugo betežen. Močne bolečine je prenašao z velkov potrplivostjov. Ob smrtnoj vüri je bio pri njem tüdi brat franciškanski duhovnik.

— **Zdravstveni dom** so preminoči teden začnoli zidati. Delo naglo napredüje. Zida ga zidarski podjetnik Štuhec iz Ormoža.

— **Tolvaji na deli.** Zadnji čas so Šolsko vulico večkrat obiskali tolvaji. G. Nišelviceri so odnesli küre. Pri Gorčanovih so si privoščili mast. Odnesli so dva čebra. Pri Pojbičovih pa neso meli sreče. Šteli so iti v hišo skoz okno, kde je spao Škodnik črkostavski pomočnik, šteri se je na rogatanje prebüdo i je tolvaje pregnao.

Sreski zdravnik

Med. Univ. Dr. Gregorc Albin
Murska Sobota

do preklica ne ordinira,

ar je odšeo na zdravniški tečaj i nadalne študije. 3

— **Tolmač za nemški i francoski jezik.** Profesor na gimnaziji g. Stane Melihar je imenüvani od višjega deželnega sodišča v Ljubljani za sodnoga tolmača za nemški i francoski jezik. Naši lüdje, ki dobivajo pisma i akte iz Francije i Nemčije se lahko obrnejo na njega.

Slovenska krajina.

Naš Finžgar.

Finžgarova proslava v Črensovcih.

Prosvetno društvo v Črensovcih si je stavilo nalogo, da na primeren

način proslavi Finžgarovo 60 letnico. Melo je za svojo dužnost, da se spomni našega velikoga pisatelja, ki je včino za slovenski narod toliko dobroga. Za proslavo je vprizorilo edno njegovih najboljših del, naimre „Divjega lovca.“ Pred igrov je sedmošolec g. Rous Matija v lepem govoru opisao Finžgara i njegova dela. V nabitopunoi dvorani „Našega doma“ je žeo za svoj govor burno odobravanje.

Nato so igrali „Divjega lovca.“ Bili smo prijetno iznenadeni, kda smo videli, da so se igralci tak poglabili v svoje vloge. Zavolo igre same i zavolo lepoga igranja je občinstvo igri z zanimanjem sledilo, ka je gotovo najbolše priznanje. Med odmori je igrala godba Prosvetnoga društva na pihala, ki je znana daleč okoli.

Narod je bio navdušen i srečen i je še bole zľubo svojega velikoga moža — pisatelja Finžgara.

Ob toj priliki tľudi drľugim prosvetnim društvom priporočamo da na te ali oni način proslavijo 60 letnico toga velkoga moža. Finžgar je sin tistoga naroda kak mi i malo je slovenskih pisatelov, ki bi v svojih spisih kazali telko ľubezni do slovenske zemle i do slovenskoga ľudstva kak ravno ono.

— **Širitelom i naročnikom.** Edne i drľuge prosimo, da včinijo svojo dužnost. Naročniki, pošľite ali izročite zaostanjeni dug, širitelje pa sterľajte od svojih naročnikov dug i tľudi naprej poborite naročnino! Peneze krvavo nľcamo. Uprava.

— **Blagoslovitev zvonov v Bratonicih.** Na vľuzemski ponedek se je v Bratonicih vršilo z največšov slovesnostjov blagoslavlanje zvonov. Zvone so na postaji lepo okrasili i je na okrašenom vozi pelali proti občini, kde je stao lepi slavolok. Pri slavoloki jih je čakala velika množica ľudstva. Tľu je pozdravila zvone Margita Mlinarič, na to je zaspevao pesmarski zbor: „Bodite nam pozdravljeni novi zvonovi.“ Na to se je procesija z zvonovi pomikala z zgodbov i pesmijov proti kapeli. Procesije i blagoslovitve se je vdeležilo do 5.000 ľudi. Na prostom je meo čast. g. Herman Ferdinand lepo predgo, v šteroj je razložo pozvanje zvonov: „Žive zovem, mrtve objokavam, oblake razdiram.“ Med predgov se je ľudstvo razjokalo od veselja ino žalosti. Na konci predge se je zahvalo vsem vesničarom, občinskomi odbori, župani, rodbini Pľuckovoj i Forjanovoj. Nato je sledila blagoslovitev zvonov. Po božoj slľužbi so se zvonovje potegnoli v tľuren, odked že donijo z milimi glasovi diko božo. — Po večernici se je vršila igra „Goslarica naše ľube Gospe,“ ki je bila jako dobro obiskana. Vse igralke so igrane jako dobro.

Delavcom naznanje.

Spodi podpisani naznanjam, da sem prevzeo na Državnom imanji Belji marofe Kneževo, Lak i Širine. Delavci, šteri ščejo iti na te marofe na delo se naj zglasijo kak najprve pri meni v Črensovci št. 174.

ANTOLIN KORNELIJ.

— **Smrt vrloga vučitelja.** Premi noči teden je na Cankovi vmro vučiteo komaj 22 letni Franc Oberžan, brat g. kaplana Oberžana, ki je zdaj v Belgiji. Smrt vrloga vučitelja je razžalostila celo faro, posebno zavolo toga, ar je prišla nepričakľvano. Pokojnik je hodo popisľvat. Pri deli se je prehlado, dobo plľčnico i ta ga je spravila v rani grob. Naj njemi bo lehka naša zemla, štero je po peldi svojega brata kaplana goreče ľubo!

— **Žalostni dogodki.** Pred par tedni smo z veseljom pisali v Novinaj, da v našoj krajini ne telko bitja, kak ĩnda. Zdaj pa moramo pisati od žalostnih dogodkov, od šterih bi želeli, da se pri nas ne bi godili. — V Gaberji je na vľuzemski ponedek bilo na cesti bitje, šteroga posledica je smrt 18 letnoga dečka. S količi so ga tak zbili po glavi i po teli, da njemi tľudi zdravniki neso mogli pomagati.

— V ednoj vesi blľuzi Cankove so se skregali trije dečki za volo nekše deklina. Prišlo je med njimi tľudi do bitja. Eden je tak dobo z ročicov, da ma strta rebra i roko. Spraviti so ga morali v špitao. — Jako žalosten dogodek se je odigrao v tork v Turnišči. Pri B.-vih sta se skregala brat i sestra. Sestra se je tak razsrdila, da je pograbila nož i je brata smeknola. Dečko je spadno i več ne mogeo stanoti. Za par minot je vmro. Kda je sestra videla, da je pozročila bratovo smrt, je zbežala.

— **Bogojina.** Dramatski odsek Prosvetnoga društva je priredo preminočo nedelo dve burki: „Lažizdravnik“ i „Trije tički“. Dobiček je namenjeni za popravila društvenoga doma.

— **Salezijanski zavod v Veržej.** Vsem častilcom Matere dobroga tanača i blaženoga Ivana Boska naznanjamo, da bomo obslľžavali svetek Matere dobroga tanača i blaženoga Ivana Boska dne 26. aprila, t. j. zadnjo nedelo toga meseca, s sledečim sporedom: V dnevih 23, 24, i 25-ga aprila bode vsako jľtro ob 5. vľuri popevana sv. meša, nato pa pridiga o bl. Ivani Boski, zvečer ob pol 7. vľuri pa tľudi govor o Blaženom i slovesne večernice. Na predvečer, t. j.

25. aprila ob 7. vľuri bo v farnoj cerkvi pridiga o Blaženom i rimska prošecija iz farne cerkve v zavodovo kapelico. Rimska prošecija obstoji v tom, da vsi verniki, šteri se vdeležijo prošecije, nosijo gorečo svečo v roki, zato prosimo vse častilce bl. Ivana Boska, da si kľpijo svečo ali že prinesejo z domi. Sveče se dobijo v zavodi. Med prošecijov se bodo nesli slovesno ostanki blaženoga Ivana Boska iz farne cerkve v milostno kapelico Marije Pomocňnice kršćenikov, štera stoji poleg glavne zavodove kapelice i tam bodo slovesno izpostavljeni v češćenje. Na svetek sam, t. j. 26. aprila se bodo začele sv. meše ob 5. vľuri i se bodo slľžile v kapelici do 10. vľure. Ob 10-ih bode pa v zavodovom dvorišči prediga i slovesna sv. meša. Popoldne pa bode ob 2. vľuri pridiga i prošecija z Najsvetejšim po Veržej. S tem se zakľučislovesnost. Spovedavalo se bode vse tri dni pred svetkom zjutraj i zvečer, na predpraznik pa popoldne od 2. vľuri naprej dokeč što bode i v nedelo zľutraj od pol 5-ih naprej. — Vabimo vse prijatele Matere dobroga tanača i blaženoga Ivana Boska, da pridejo k njima na božo pot. Romari, ki želejo biti sprejeti, naj se prlezglasijo v zavodi, da jim pride dľuhovnik do križa nasproti. Prenočišče se dobi v zavodi i tľudi v trgi.

Vodstvo zavoda.

ZA NEDELO.

Po Vľuzmi drľuga.

Evang. sv. Jánoša vu 10. táli.

Vu onom vremeni pravo je Jezuš farizeušom: jaz sem dober pastir. Dober pastir dľušo svojo da za ovce svoje. Najemnik pa i ki je ne pastir, koga so nej ovcé iastivne, vidi vuká idočega i ostávi ovcé, i beži: i vuk vnesé i rasplodi ovcé; najemnik i nema skrbi na ovcé. Jas sam dober pastir i poznám ovce moje; i poznájo mené moje. Lik i pozná mené Oča i jas poznám Očo; i dľušo moju položim za ovce moje. I drľuge ovce mam, štere so ne z ete ovčárnice: i one je potrebno meni se pripelati; i reč moju bodo posľušale: bode edna ovčárna i eden pastir.

Razgled po domovini.

Hľudodelstvo v muslimanskoj cerkvi. V Cazini je preminoči petek sin muslimanskoga dľuhovnika v cerkvi opravlao molitve. Med tem se je pribľižao k njemi eden dečko, s šterim je živo v svaji i ga je smekno z nožom. Ranjenec je vmro.

Železničarova nesreča. Na Vľuzem se je zgodila na železniškoj progi blľuzi Koprivnice hľuda nesreča. Železničar Bazijanec je po nepriliki

spadno pod vlak. Potachi so njemu odrezali obe nogi. Taki so ga pelali v bolnico, a na poti je vmro.

V pijanosti bujo brata. V vesi Kukuljane v Dalmaciji je 16 letni Zvonko Mavrinac v pijanosti bujo starejšega brata Antona. Zvonko je bio v krčmi i Anton je prišeo po njega. Po dugom prizadevanji se nje-mi je posrečilo spraviti brata iz krčme. Na poti proti domi pa je pijanec napadno Antona z nožom i ga je tak rano, da je ranjenec naskori vmro.

V študenci se zalezao. V Noršincih pri Ljutomeri se je nekši kmet v ednom vinotoči malo napio. Šo je vün na zrak. Kak se je bližao k študenci, se je opotekno i spadno v študenec. Kda so ga vün potegnoli, je bio že mrtev.

Iz sveta.

Viher razrūso vojaško letališče. Orkan je v tork popunoma porūšo vojaško letališče Tocharai na otoki Kiusiu. 4 vojaki so bili ubiti, 60 pa je bilo hūdo ranjenih. 21 letal je bilo popunoma razbitih, večina drugih pa je bila tak poškodovanih, da so nesposobna za let. 36 hiš i lop na letališči se je podrlo, 35 pa je bilo precu poškodovanih. Škodo cenijo na 5 milijon dolarov.

Novi vaticanski penezi. V tork so izročili v promet prve vaticanske peneze. Dovoljenje je izdao papež na vūzemski pondelek. To so zlatniki po 100 in 20 lir s papežovov slikov, za srebrnike po 20 i 5 lir i za niklast denar. Prve komade so kupili kolektorji, po potrebi bodo naročene nove serije teh novcev.

Slovan, župan v Chicagi. Drugi največši varaš na sveti je doživo to posebnost, da je dobo župana, ki ne Amerikanec, nego se je prišelo ta iz Češkoga. To je Anton Čermak. Za župana je bio zvoljeni z 200 jezer glasi večine. Od Chicaga je znano, da žive v njem telko hūdodelcov, kak v niednom drugom varaši na sveti. Po zvolitvi je Čermak izjavo: „Varaš Chicago nikdar več ne dožive, da bi v njem odločali hūdodelci. Ne bom mirūvao prle, dokeč ne postanejo chicaške vulice popunoma varne i ne bo zadnji hūdodelec pod ključom“.

75.000 frankov za oko. V kroglini Donaija se je na lovi zgodila ta nesreča, da je strel ednomi človeki izpūsto oko. Stvar je prišla pred sodnijo, ki je prisodila za izpūšeno oko 75.000 frankov.

Eksplzija 200 m. pod vodov. Iz Newyorka poročajo, da je prišlo pri kopanju tunela za vodovod v globočini 200 metrov pod vodov do močne eksplozije. Dva človeka sta

Na odajo so sledeče male kmetije:

1. v Budincih—Velikih Dolencih hiša i cca 7 oralov zemlišča (last Filo Marije po Bedičovih)
2. v Ženavlji i Neradnovcih cca 6 oralov zemlišča (last Gomboc Jožefa).
3. v Bodoncih hiša i cca 4 oralov zemlišča (last bivšega notara Franko — Horvata).

Več se zve pri zastopniki: gospodi advokati

Dr. ŠÖMEN LUDOVIKI v Murskoj Soboti.

Murska Sobota, dne 15. IV. 1931.

zgubila življenje, več pa jih je ranjenih.

Smrtna obsodba v Rusiji. Na Vūzem je bilo v Rjazani na smrt obsojenih 6 železniških uradnikov. Smrtna obsodba je bila taki zvršena s tem da so jih postrelili.

Visiko odlikovanje sestre. Francozka vlada je odlikovala sestru Leonido, ki že 60 let vrši težko službo nadzornice v temnici Sv. Lazara, z redom častne legije. Ar je ednok že bila odlikovana, je postala zdaj officer.

13 letni dečak rešo 17 dece. V Zedinjenih ameriških državaj je po zimi na cesti zavolo visikoga snega mogao henjati autobus, v šterom so se pelala deca v šolo v Colorado. Šofer je šo iskat pomoč, a je na poti zmrzno. Zmrznolo bi v autobusi tudi 17 dece, a 13 letni Bryan je prevzeo za nje vso skrb. Na njegovo povelje so si razdelili obleko i hrano tak, da so vsi meli v ednakoj meri. Zvün toga je z decov telovado. Na te način so se segrevali, dokeč ne prišla pomoč.

Uradni razglas.

Zatiranje škodljivcov i bolezn na sadnom drevju.

Na podlagi zakona od zatiranja bolezn i škodlivbo kulturnih rastlin, ki je izšel v „Uradnom listi“ štev. 104/23 od dne 23. januara 1930. i ki predpisuje, da more vsakši imetnik zemlišča ščistiti svoje kulturne rastline (sadno drevje) proti bolezn i te zatirati pravčasno z lastnimi močni i sredstvi; **odrejam:** da vsakši posestnik, užitkar ali zakupnik more najkesneje do 30. aprila t. l. očisti svoje sadno drevje od:

- 1.) sühih vej,
- 2.) napadenih (zaraženih betežnih vej) napadenih po lubadarjih,
- 3.) omele (lima),

4) iz nasada se more odstraniti (posekati) vse betežno drevje, predvsem tisto, ki je napadeno od lubadarov,

5.) vse odžagane veje i posekano drevje je odstraniti iz sadovnjaka i to kemprle zažgati.

Občinska županstva i žandarmerijske stanice majo nalog nadzirati čiščenje sadnoga drevja i poročati sreskomi načelstvi od izvršenja gornje odločbe.

Što se ne bo ravnao po gori navedenih predpisih, se kaznuje po zakoni od zatiranja betežnih i škodljivcov kulturnih rastlin v penezaj od 100—5000 Din.

Sreski načelnik: Dr. FARČNIK s. r.

Vajenec iz bolše hiše se taki sprejme pri JARNOVIĆ PETER mizarskom mojstri v Murskoj Soboti.

2 hlapca

od 15 let naprej za mala dela k dobroj kršćanskoj hiši taki sprejmem. Sirote brez starišov tudi vzememo. Oglasiti se trbe v Bogojini številka 102. 2

NA ZNANJE POLSKIM DELAVCOM.

Šteri ne mislijo iti na delo na državno imanje Belje na marof Brestovac se naj zglasijo pri PALATIN ALEKSANDRI v Pečarovcih, za marof Jasenovac i za Sokolovac pa pri HORVAT PETRI v Pečarovcih.

Da se vün vekša površina jaličove šume

za trebiti i posekati. Plača se za treblenje, sekanje i lūpanje jaličovoga lesa od m³ po dogovori. Delo se da na ednoga ali več prevzemnikov taki. Več po-ve IVAN RITUPER, logar Tešanovci. 2

Skrb za zdravje v gospodinjstvu.

„Mleko kipi!“ Vse je pokonci i tista, ki je prva pri ognjišči, vzeme lonec od ognja i — piha v mleko iz punih lic! Tudi kda zlivajo mleko iz pikra, majo ženske navado, da pihajo smetano nazaj, da se ne zlije z mlekom, v skleco. Takše pihanje je skrajno škodljivo. S pihanjem spustimo iz vüst tudi slino v nevidnih kaplicah, ki se razprše po mleki i kdo nam jamči, da ne v teh slinah kal betega? Če skipi mleko, vzememo kovinasto zajemalko ali žlico, pomešamo malo med peno, ki se hitro ohladi i opravimo ravno tak, ali pa še bole nego bi pihale. Posebna prehlajena oseba ne sme nikdar pihati v jed. — Kda lüpamo krumpiše, je ravno isto. Peče nas, pa pihamo na prste i v krumpiše. To je grda i škodljiva navada, štere se moramo odvaditi, da ne škodimo svojoj družini.

Večkrat stepajo gospodinje svoje tapecirano pohištvo i blazine kar v sobi i vdihavajo ves tisti prah. Znaajo, da je vdihavanje prahu škodljivo, saj je že neprijetno čütiti ves tisti prah v vüstaj i grli, pa si ne vejo pomagati. Pri takšom deli si bo vsaka pametna gospodinja zavezala vüsta z

mokrov cunjov i tudi pohištvo i blazine bo pokrila z mokrov, dobro ože-to cunjo i bo stepala po cunji, da se ne dviga prah. Včasih po takšem deli trbe odpreti vse okne na stežaj, da nastane preprih i se zrak dobro izčisti.

Zjutraj vidimo na oknaj cele kúpe pernic. Gospodinja jih naloži na okno, pa misli, da je vse dobro prezračila. Pa ne je tak. Prezračo se je samo zgornji tao, vse drugo je ravno tak, kak da bi ležalo na posteli. Dobro prezračena postela je pa prvi pogoj za dobro spanje. Pernike i drugo pokrivalo moramo raztegniti po po stolih i prezračiti na preprihi, med tem je moremo pretresti i obrniti. Napačno je mnenje mnogih gospodinj, da se v mrzlih dnevaj hiše ne smejo zračiti, ar se izgubi toplota ali se hiša žmetno segreje. Ponekod majo zato po cele dneve zapreta okna; hiša je topla, toda zatohla. Samo dobro prezračeni prostor se hitro segreje. Prostor, kde je gosti, težki zrak, se žmetno segreje; v njem se hitro vtrü-dimo i skrajno nezdravo je spati v takšom prostori. Če je v hiši slab düh, je dobro, če jo od časa do časa malo požveplamo.

Higijena v gospodinjstvu nemanikšega posla s pretiranim strahom preo bakcili, marveč je samo obzir,

ki smo ga dužni sebi i drugim. Čistoča je pa pot do zdravja.

(„Jugoslovan.“)

Pismo iz Canade.

Montreal Que. Canada. Tü se dela edna največša i najlepša železniška postaja. Začnola se je delati novembra 1. 1930. i delala se bode do 1935. decembra 30. Načrt je napravljeni v New Yorki. Koštala bode sto-pedeset milijon dolarov.

Tü nas je precu lepo število iz Slovenske krajine i to iz črensovske, beltinske, turniške i sobočke fare, ka že tü živimo po 3, 4 leta pa tudi mammo vaše liste.

Pozdrav pošilamo svojim domačim pa znancom pa prijatelom i celo Sloveńskoj krajini: Alojz Recek, Hozjan Števan, Kolarič Josip, Žabot Števan, Hozjan Ivan, Raduha Martin, Halas Martin, Gabor Josip, Raj Števan, Žerdin Števan, Žižek Karči, Ritlop Marta, Kustec Marija, Gabor Roza, Horvath Treza, Ritlop Marija.

Pošta uredništva.

P. L. Vidonci. Od zagiftanja smo že prle objavili. Drugo pa ne primerno za objavo.

Če se vera lahko vkradne?

Janči pa Ivan sta se pelala na njive. Pogučavala sta si, ka so v nedelo predgali, da se moramo čuvati pred takšimi ljudmi, i knjigami, ki nam lahko vero vkradnejo. Janči je zmajao z glavo pa pravo Ivani, da je to nemogoče. Ve je vera ne kaj kaj takšega, kak grable, da bi se lahko v roke prijelo pa vkradnolo. Ivan pa je pravo, da pozna takše ljudi, šteri so šli služiti v varaš, pa so prišli nazaj brez vere.

No, naj ešče mi kaj k tomi povemo, da bomo vidili, kakša je razlika med grablami pa verov. Grable so vidni predmet, šteri se vidi i lahko v roke prime. Vera pa je ne takši predmet, šteri bi se lahko v roke prijelo, vera je ne niti predmet, liki pojem. Pojem je samo v misli, ki se pa kaže tudi v človekovom deli ali pa v načini njegovoga življenja. Vera je jakost, kak so tudi jakosti poštvanje i delavnost. Tudi te jakosti vidimo samo v človekovom deli i življenji. Ešče več, vera je boža jakost ali čednost. Kda se omenjene jakosti nanašajo na npravno dejanje, ma vera za predmet Boga i vodi k Bogi. Človek nemre nikdar zarazmiti vseh božih popolnosti.

Vera zahteva od človeka dosta vaje. Kelko se samo mora dete vaditi, da si pridobi jakost poštvanja i pokorščine! Dosta se morajo stariši trüdit, da vcepijo deteti telko znanja od Boga, da dete lahko vrši krščanske dužnosti. Vaditi se mora že, če ščemo, da bi to znanje ostalo na istoj stopnji, kaj še le, če ščemo to znanje poglobiti. Celo življenje ne bi bilo zadosta. Poznamo pregovor, da se dober pop do smrti vči. Vsikdar se vči, da bi krščansko popolnost v spoznavanji Boga mogoce dosegnoti. Dühovnik poleg osnovnih šol ešče 13 let hodi v šolo, da bi se telko navčo, da bi v veri lahko včio tudi druge.

Če kakši ljudje dete navajajo, naj ne bo pokorno, naj drugih ne poštvuje, te dete zgübi te lepe jakosti. Ravnotak je z verov. Če si sam zanemariš dar vere, ali pa drugi na tebe tak vplivajo, da postaneš v veri hluden ali jo celo zanemariš, te lahko zgübiš vero.

Vero ti lahko omajajo slabji ljudje ali pa slabe knjige i listi. Što v tebi napravi to spremembo, te ti je vero vzeo.

Sveta vera je dar boži, za šteroga trbe prositi. Kda milost boža več ne deluje na naš razum i Bog

ne nagible več naše vole k dobromi, je že v nevarnosti naša vera.

Zdaj tudi razmimo, zakaj z grešnim življenjom lahko zgübimo vero. Grešno življenje nam potemni razum i volo. Vero si moramo držati pri življenji s sredstvi bože milosti, to so molitev, sveti sakramenti, boža služba i vse ka sveta Mati cerkev zapovedava. Tudi če poslušáš predgo ali čteš dobro knjigo, si vero pomnožiš.

Pripomnimo ešče to, da je to ne vera, če bi ti vse verske istine razmo z razumom. To je znanost, ar ti znaš, zakaj je to tak. Vera obsega tudi takše istine, šterih mi z našim slabim razumom nemoremo zarazmiti, liki samo verjemo, da je tak, ar nam je to Bog razodeo, šteri nas ne more vkiniti. Ne razmimo vsega, liki se podvržemo Bogi, šteri ma neskončen razum. Ravno v tom je naše zasluženje, da se podvržemo Bogi. „Što verje i bo krščen, se bo zveličao.“

Vervati se tudi pravi, živeti tak, kak nam sveta vera zapovedava. Bog zahteva od nas, da po veri, štero dobimo pri svetom krsti tudi živimo, ovači nam grozi z večnim peklenkim ognjom.

Kak vidite, je mogoče vero drugomi vkradniti tak, da ga napelate, da ne živi tak, kak vera zapovedava.

Za naše male.

Vogrin Štefan Rakičan:

Od kováča.

Ednok sveta je živo eden kovač z ženov. Živela sta v velkom siromaštvu. Da bi si pomagala, je kovač na senje gnao edino kravo, štero sta mela. Na placi so prišli k njemu trije mesarje i so ga pitali, počem oda to kravo. Kovač odgovori: „Za sto dinarov“. Dali so njemu sto dinarov za kravo. Kovač se je z njimi spravo v edno kavarno. V kavarni so pa bili trije gospodje, ki so se kártali. Kovač je kelnari naskrivoma potisno sto dinarov i njemu je pravo, ka kda de ga on za račun pitao ka te more povedati da je to vse njegov krščak vkraj plačao. Kovač je pio i pečenje jo. Gospodje so se pa čüdüvali kak te sirmak lahko v kavarni jej i pije. Ednok samo kovač kriči: „Plačam!“ Kelnar pribiži. Kovač krščak na glavi obrne i pita: „Ka sem dužen?“ „Nikaj!“ odgovori kelnar. „To je vse vaš krščak vkraj plačao.“ Gospodje so si pogučavali, da te krščak küpijo. Kovač je proso za krščak 100 dinarov i telko so njemu tüdi dali. Kovač se je nato paščo domo. Oni trije gospodje so pa začali piti i jesti. Kda so se že najeli i napili si je te najstarejši med njimi krščak na glavo djao i ga je obrno na glavi i pitao kelnara: „Ka smo dužni?“ Kelnar začne vküp računati i pravi „700 sto dinarov!“ Zatem si dene na glavo krščak te srednji i ga obrné i pravi: „Ka smo dužni?“ 700 Dinarov pravi kelnar!“ Vüva ne vejta pravi te najmlajši i si dene krščak na glavo i ga obrne i pita: „No ka smo dužni?“ Kelnar odgovori: „Ka me telko pitate ve pa pravim 700 dinarov.“ Gospodje so zdaj vkraj plačali i so šli h kovači domo. Kak jih je kovač zagledno, je včasi znao za koj volo idejo zdaj k njemu. Nato je ženi pravo: „Da do gospodje pitali za mene te njim povej da sam mro.“ I si je na postelo doli legao. Gospodje pridejo i ženo pitajo: „Kde je pa kovač?“ Žena odgovori: „Sirmak je mro.“ Kde pa te leži. Tam v hiši odgovori žena. Gospodje idejo v hišo. Kovač je na posteli ležao tak da bi

resan mrtev bio. Te najstarejši pa vzeme meklo, kak je bila za dverami i ga z štilom ednok vdári po rébraj. Kovač pa gori skoči i pravi: „Te bot mi nihajte ár té mrtve gori büdi!“ Gospodje pa pravijo, da oni te bot küpijo, da do mrtve büdili. Kovač je za bot proso sto dinarov i telko so njemu tüdi dali. Zdaj so z botom šli vu varaš. Tam so pa bile čarne zastave vüni, ar je grofica mrla. Tej gospodje so šli vu grad, da oni grofico obüdijo. Grof njim je dovolio i so šli ta kde je grofica ležala. Te najstarejši jo ednok vdári prek po rebraj ali ne je gori stanola. Zdaj jo vdári srednji pa nikaj. Zdaj pa te najmlajši pa nikaj. Grof je pa čemenren gratao zakoj to mrtvo telo vküper tučejo pa jih je dao na 3 leta vu temnico zapreti. V temnici so si pogučavali, ka kda vün pridejo, kovači že pokažejo. Kda so se rešili so kovača v žakeo zvezali da bi ga vtopili. Na mosti so ga doli djali i so šli prle na obed. Kovač si je pa vu vreči pogučavao: „Jaz nemo šo vu nebesal!“ To je pa čüo eden pastér pa ga je vün z žakla odvezao i se je notri zvezao. Kovač je živino domo odegno. Kda so gospodje prišli, so žakel vu Müro lüčili. Zdaj so šli domo, kovač njim je pa že proti prišo i pravo: „Ve ste me nikaj ne straj vzeli, pod vodov je telko živine, ka je nanč prečteti nemrem. Gospodje so šli nazáj pa so vsi vu Müro sporskakali i se zalezali. Kovač je pa šo domo pa je živino odao i je velki bogatec postao.

Kak je Bog psa stvorio?

Kda je Noe tesao ladjo, da bi sebe i svoje rešo velkoga potopa, šteroga njemu Bog nazvesto, so njemu lüdje vse fele škodo delali. Po noči, kda je spao, so vse raznosili i spokradnoli. Noe se je potožo Bogi i on se je smilüvao. Zapovedao njemu je naj z brünca eden falat odseka. Nato je Bog pravo: Iz toga naj bo pes, zvesti paziteo tvojih reči. Kak je Bog pravo, tak se je tüdi zgodilo. Pes je lajao i drkao okoli ladje. Od tistoga časa psi čuvajo hiše.

Mantranje politični jetnikov v Rimi.

Eden bečki list piše, da v rimskih policijskih zaporih müčijo politične jetnike. Pod osebnim vodstvom načelnika politične policije sta bila pretepena liberalna pisateljja iz Milana Vinciguerra i Rendi. S palicami i z drüгим orodjem so trpinčili

tüdi drüge intelektualce. Nekaterim Slovencom iz Istre so zatikala gombošnice pod nohte na rokaj i nogaj. V Rimi, kde se z velikim pompom vrše mednarodni kongresi drug za drugim i kde inozemskim udeležencem kongresov govori o kulturni misiji večnega mesta, se dogajajo stvari kak v srednjem veki.

Kmetijstvo v banovinskem proračuni.

Kak je razvidno iz „Banovinskoga proračuna . . .“ objavljenoga na 2. strani Novin, je med izdatki na tretjem mestu „kmetijski oddelek“, šteroga izdatki so proračunani na 15 milijon 692 jezeri 421 Din. Ta šuma se razdeli na sledeči način:

A. Kmetijska izobrazba.

Osební izdatki 165.288 Din. **Stvarni izdatki.** Splošna kmetijska i gospodinjstva izobrazba: poučna kmetijska potovanja, konference i ankete Din. 50.000; predavanja, tečaji, zimске šole, kmetijska propaganda Din. 150.000; kmetijske razstave Din. 100.000; podpore za kmetijske gospodinjstve šole Din. 90.000; potüvajoči kmetijski tečaji Din. 90.000. Kmetijsko nadaljevalno šolstvo: za izobrazbo vüčitelstva Din. 125.020; pouk na kmetijskih nadal. šolaj Din. 600.000; podpore za včenje na kmetijskoj fakulteti i šolaj ino za špeciálno izobrazbo kmetijskih strokovnjakov Din. 70.000 izpopunjavanje strokovnih vüčitelc Din. 20.000.

Poledelstvo i hmelarstvo.

Prispevki za nabavo umet. gnojil Din. 175.000; semenogojstvo Din. 180.000; zatiranje živalskih škodljivcov Din. 50.000; zatiranje rastlinskih betegov Din. 50.000; prispevki za nabavo kmet. mašinov Din. 180.000; vreditev vzornih kmetij Din. 180.000; pospešüvanje travništva Din. 250.000; hmelarstvo Din. 50.000.

Živinoreja.

Licencovanje i premovanje plemenske živine, tekme, katastracija nelicencovanih plemenskih bikov Din. 650.000; nabava, vzreja i vzdržavanje plemenske živine Din. 600.000; ustanovitev perutninarskih selekcijskih postaj Din. 75.000; ustanavljanje živinorejskih družb, premovanje rodovinske živine i premije ino vpeljanje kontrolnoga krmljenja, mlečne kontrole i živinorejska izobrazba Din. 200.000; prispevki za vreditev gnojüšč i gnojüčnih jam Din. 1.000.000; prispevki za nabavo šprickance i gnojüčnih vozov Din. 100.000; podpora za vzorne štale Din. 100.000; prispevki za povzdigo včelarstva Din. 50.000; prispevki za povzdigo ribarstva Din. 25.000.

Živinozdravstvo.

Banovinski prispevek za nedržavne živinozdravnike Din. 175.000; Zatiranje živalskih kužnih betegov. cepljenje: potni stroški živinozdravnikom, poučna potovanja Din. 60.000; nabava cepiva, zdravil i prispevki za brezplačno zdravljenje živine i sirmaških oseb Din. 220.000; izredne podpore sirmaškim osebam ob nesreči pri živini Din. 40.000; za poučna predavanja i tečaji v živinozdravstvu Din. 20.000; Dotacija potkovskoj šoli v Ljubljani Din. 92.480. (Dale.)

Blekasti teoci. Šteri gospodar se šče obvarvati, da teoci ne dobijo velikih blekov, mora po odstavitvi paziti na to, da tele ne dobi dosta trave. Istina, da ma tele raj travo kak seno, a to njemu je na škodo, ar trava slab teleči blek napihne i je sploh tele nemre popolnoma prebaviti. Splošno pravilo je, da mora dobivati tele većinomna seno. To teleti nede nikdar škodilo i se ga tele tüdi ne preobjej. Jako dobro i hasnovito je tüdi, da se teoci püščajo na pašo. Tele, ki skače po pašnjeki i se den za dnevom navžije sunca i zraka nede niti blekasto, niti betežasto.

MARA PAVIČ:

PRAVICA i USMILJENJE.

Prevod iz hrvaščine.

— Ali ga naj zbüdiva? — se oglasi naednok te vekši jetnik i pokaže na tretjega, ki je bio oblečeni v čarno obleko i ležao na nepostlanoj posteli.

— Püsti ga, naj spi, če more — je odgovoro drügi, ne da bi se obrno.

— Naj opravi obed i potom znova lahko spi!

— Ah! — je zamahno z rokov drügi — če bi bio lačen, bi se tüdi sam zbüdo.

Zdaj je znova zavladała tišina, štero so motili jetnikovi vdarci i cvrčanje lastavic, ki so se zbira-le pod strehov, da bi se napotile na dugo pot. Tretji jetnik je spao, ali njegovo spanje je bilo preveč nemirno. Stegüvao se je, mrmrao nekaj, ka pa ne bilo mogoče razmeti, obračao se z edne strani na drügo. Bledi je bio. Čaren, tü i tam sivi vlasje so bili vlažni od znoja pa tüdi blede čelo se je znojilo. Oni jetnik, ki je vdarjao z nogov ob zidana tla, gori stane, se sprehaja po sobi s trdnimi stopaji, a nato obstane pri posteli toga tretjega i ga začne opazüvati. Dugo ga je gledao.

— Ali je star petdeset let? — se obrne k prijatelji.

— Ne! Ešče mladi človek je.

— Mladi!? Od koga je pa postao tak seri?

— Zavolo nadlog! — vzdihne drügi i tüdi on gori stane.

Zdaj sta oba stala i opazüvala prijatela na posteli. Prvi jetnik je ešče včera j prišeo i njemi je bio te tretji prijatelj zelo spoznani.

— Zakaj tak nemirno spi?

— Srčno bolezen ma.

— Ali njemi nišče ne more pomagati?

— Nešče meti nikakših zdravil.

Znova sta otihnola i poslušala, kak je prijatelj ječao i teško zdiavao.

— Dnes je bio znova zaslišani — pretrga tihoto te drügi.

— Zakaj je zapreti?

— Obtoženi je, da je med odpovedjov bujo fabrikanta V.

— A, to je tisti! — se začüdi prvi.

— On trdi, da ga ne bujo — pravi naglo drügi.

— A sodnija?

— Nikaj se ne da dokazati.

— Kak dugo pa ga bodo držali v zaporu.

— Dokeč se zadeva ne razčisti.

— Zakaj pa ne prizna! — se je nekoliko čemerio prvi — prvle bi se rešo skrbi, če bi priznao. Jaz priznam svojo krivdo pri prvom zaslišanji.

— Ali če ne bi bio krivec?

— Ah, što je v zaporu, tisti je tüdi krivec.

Drügi je ne odgovoro nikaj, nego ga je samo ostro pogledno od glave do pete. Prvi je nadaljavao sprehod po sobi gor i dol. Naednok je obstano.

— Odkec je te človek?

— Ne vem — je drügi migno z ramami — pravi, da je Amerikanec.

— No, v Ameriki se je lahko navčo, kak se kolejo lüdje — je mrmrao drügi i se znova sprehajao po sobi.

Jetnik v čarnoj obleki na posteli je bio vse bole nemiren. Če duže bole je vzdihavao i ječao. Tüdi gučao je nekaj i včasih skričao, a prijatela ga ne sta razmila. Naednok se je stepo i začno mahati z rokami, kak da bi nekoga tirao od sebe.

— Pravica! Pravica! — je zakričao s takšim strašnim glasom, da se je tüdi sam prebüdo. Naglo se sede na posteli i zagleda se v prijatela.

— Ka je? — ga pita starejši.

Jetnik je mučao i gledao v njega. Vse se je stepao od razdraženosti.

— Ka je? Zakaj si kričao? — ponovi prijatelj pitanje.

Jetnik je dale mučao.

— Ali boš obedovao? — pravi zdaj tüdi oni drügi i vzeme s police krüh i lončeno posodo.

Jetnik je odkimao v znak, da ne bude jo i si je zbrisao znojno čelo z zamazanim robcom.

Nekaj časa so vsi trije tiho bili gledajoč eden ovoga.

— Ka je to „pravica?“ — pretrga tihoto starejši ponavljajoč izgovor prijatela.

Jetnik v čarnoj obleki je znova mučao.

— To je ne angleška reč?

— Ne!

— Ali ti ne gučiš angleški?

— Gučim.

Znova so mučali vsi trije. Kda sta prviva dva videla, da tretjemi ne je do razgovora, sta se vsela na klop i se nekam zamislila. Jetnik v čarnoj obleki se je vlego nazaj na postel, roke je djao pod glavo i se žalostno zagledao v nebesko svetlost, ki je kukala skozi železno rešetko. Pod oknom so živo cvičkale lastvice. Zdaj i zdaj je štera vdarila s perotmi po železnom omrežji, a taki je odletela dale. Jetnikom se je dopadnolo žvrgolenje teh veselih ptičk, ar je prinašalo nekoliko življenja v njihovo žalostno samoto, a ravno tak je vzbüjalo v njihovih düšaj žalost i hrepenenje po svobodi. Najbole je trpo tisti jetnik na posteli. To se je jasno videlo na njegovom obrazu. Na vüstnicaj se njemi je poigravao bridek smehljaj.

V sobo je hipoma priletela mlada lastvica. Jetniki so se zdramili. Oniva dva sta skočila, da bi jo zgrabila, tretji pa je med tem s pogledom i obračanjem glave pazljivo gledao prestrašeno ptičko, ki je v toj zbeganosti vdarjala s perotmi zdaj v strop, zdaj v dveri. Zgrabila sta jo i potisnola skozi rešetko, ona pa je veselo odletela k svojoj trumi. Jetnika sta dugo gledala za njov, kda pa se je zgübito tüdi njeno cvrčanje, sta znova šla na klop sedit. Tisti na posteli si je globoko vzdehno i si je zaspevao, tiho ali žalostno, bolešno:

Svaka ptica lastvica leti širom po polju,

A ja tužan u tamnici pjevam pjesmu žalosnu . . .

Prijatela sta kak nemiva poslušala njegov zamuknjeni mili glas, šteri njima je napuno oči s skuzami. Ne sta razmila nikaj od toga, ka je popevao, ali občütila sta vso težu bolne melodije. Nekaj časa sta znova otihnola pod vtisom čarne bolesti, ki je privrela iz prsi betežnoga prijatela.

— Ali v Ameriki tak popevajo? — se znova oglasi starejši.

— Nikdar ne sam čüo — odgovori tretji, šteromi je pesem ešče zdaj odprla düšo i razvezala jezik.

— Kde pa si se navčo to pesem?

— Tak popevamo mi Bosanci.

— Bosanci?! I tak žalostno? Šče nikdar ne sam čüo tak žalostne pesmi.

— Eh, — vzdihne znova tretji — potom tüdi ne si vido prave žalosti.

— Ali so vse vaše pesmi tak žalostne? — se oglasi zdaj tüdi te drügi. (Dale.)

Nova carinska tarifa med Jugoslavijov i Češkoslovaškov.

Pri sklepanji zadnje trgovinske pogodbe v Pragi se je vredilo tudi pitanje carinske tarife. Zastopniki obeh držav so se sporazmeli v tom tali na ta način, da bodeta obe državi pod kem bole ugodnimi pogoji lahko odavali svoje pridelke edna drugoj. V glavnom je bilo dosegnjeno: znižanje carin za sledeče poredelske pridelke: friško grozdje, friške slive, jaboka salame i drugo. Popunoma je ukinjena carina na suhe slive prek 50 kg., na suha jaboka i hrúške, kak tudi na hrastov ekstrakt. Zvün toga so vrejene carine na govedo, konje, vino, hmelj, slivovico, zelenjavo itd. V hasek Češkoslovaške smo znižali naše carine na vnoge češkoslovaške produkte, kak: pivo, falejše vrste tkanine, porcelan, njegove izdelke i drugo keramično blago, glažoveno posodo, glasbene inštrumente i druge izdelke.

V jaslaj naj vlada čistoča. Iz zamazane skleda človek nemre jesti. Živina je iz jasli — te so za njo skleda. Naj bodo vsigdar čiste. Od časa do časa jih trbe tudi oprati. Na ta način se vniči dosta bolezenskih klic.

Tžne cene.

Penezi: dolar Din. 56.20, Argentinski peso Din. 16, šiling Din. 7.90, lira Din 2.90, pengő Din 9.80, marka Din 13.35, uruguajski peso Din 33, frank Din 2.18.

Živina: biki, jünci i telice Din. 5—6, (jako debeli Din. 7), krave Din. 4—6, teoci Din. 8—9, svinje Din. 9.

Zrnje: pšenica Din. 180, žito Din., 180, oves Din. 200, kukorca Din. 150, krumpli Din. 40, ajdina Din. 120, proso Din. 150, lenovo seme Din. 250, grah črešnj. Din 200, mešani Din. 150,

Oda se lepo posestvo

pri MARIJI SNEŽNI. Leži vse doma okoli hiše i obsega 8 plügov njiv i 8 plügov sadovnjaka, loga i senožati. Cena 108 jezer Din. Več se zvedi pri g. MAKSI HERIČ trgovci pri Mariji Snežnoj.

Oda se

v lepom trgi Slovenskih goric posestvo z dvema hišama (v ednoj je gostilna v drugoj pekar- na). Poleg sta dva krasniva ograçeka za zelenjavo i poldrugi plüg dobre njive, vse v najbolšem stanji. Resni reflektanti s kapitalom naj se oglasijo pri gostilničari **R. GOLOG-bi Sv. Trojica v Slov. gor.** 2

Vabilo

na V. redni občni zbor KMEČKE HRANILNICE i POSOJILNICE v DOLNJOJ LENDAVI, registrovane zadruge z neomejenov zavezov, ki se vrši v nedelo, dne 26. aprila 1931. ob 2^{1/2} vüri popoldnevi v osnovnoj šoli v Dolnjoj Lendavi.

Dnevni red:

- 1.) Čtenje zapisnika zadnjega občnega zbor.
- 2.) Poročilo načelstva i nadzorstva.
- 3.) Odobritev računskoga zaključka za l. 1930.
- 4.) Čtenje revizijskoga poročila.
- 5.) Slučajnosti.

Če bi te občni zbor ob navedenom časi ne bi bio sklepčen, se vrši pol vüre kesneje na istom mestu i pri istom dnevnom redi drugi občni zbor, ki velavno sklepa ne gledoč na število navzočih članov. 1

Z arende se da

na več let malo posestvo: hiša s sadovnjakom, 4 plüge njiv, 1 plüg pašnika, gorice, z malov hišov. Posestvo je pri Sv. Martini na Muri Medjimurje. Opita se na Hotizi pri g. FARKAŠ LIZI gostilničarki. 3

Ustanovljeno 1869.

Ustanovljeno 1869.

M. BERDAJS

MARIBOR Trg svobode.

priporoča svojo veliko zalogo detelčnoga-travnoga i vrtnarskoga semena najbolše kakovosti. Zednim pa si tudi preskrbite v mojoj trgovini vaše potrebe gledoč na kavo, cukor, melo itd. vse po najnižijoj dnevnoj ceni. 1

Telefon 2351. Semenski ceniki na razpolago

Kam naj naložim peneze, da dobim najbolši intereš???

Kde bom iskao najugodnejše posojilo za svoje potrebe? V vsakom slučaju se z zavüpanjom obrnemo na našo domačo

HRANILNICO i POSOJILNICO v BOGOJINI,

štera je vpelala dobro, polmesečno obrestüvanje (za vloge od 8 - 9% za posojila pa 10%) i nüdi kem vekše ugodnost. Rentno dačo plača sama za svoje vlagatele. Promet od meseca do meseca raste, ka jasno svedoči od velikoga zavüpanja i kaže na varnost kritja več milijonske vrednosti njenih kotrig.

Pridite i se osvedočite!

NAČELSTVO HRANILNICE i POSOJILNICE v BOGOJINI.